

MEHMET AYCI

Yonga

Kimsesiz bir şarkı düşer
Diline çocukluğunun
Kimsesiz bir şarkı olur
Söylenirse çocukluğun

Kendine söylersin önce
Saçlarında Hızır eli
Dokunaklı, ılık, ince
Bir bahçe sarar elini

Dünya ne kadar da ağır
Ve sen ne kadar acele
Yaşamak bu, bir aymazlık
Ve gelmiyor aceleye...

291

Kör Uyku

Islak yaz güneşinden geçmiş günlerin yası
Bir yağmura tutulur, yüzümüz unutulur
Yine çarşılarda gül, gürül gürül bir ırmak
Geçer gözlerinizden kalırsa yüzdüğünüz...

İplere güneş asan bir kız çocuğu bir gün
Elleri silme ateş yoklar vadilerini
Birden farkına varır erken büyüdüğünün
Ve unuttur yağmura tutunca ellerini...